

Dosarul nr. 3ra-1327/18

Prima instanță: Judecătoria Bălți (jud: D. Gherasim)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

5 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Splendorix”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Splendorix” împotriva Primăriei municipiului Bălți și Consiliului municipal Bălți, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Casa Comercială Bulgară” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 3 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Splendorix”, s-a casat hotărârea din 21 decembrie 2016 a Judecătoriei Bălți și s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 24 noiembrie 2016 SRL „Splendorix” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Bălți și Consiliului municipal Bălți cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia nr. 5/27 din 31 iulie 2014 a Consiliului municipal Bălți, au fost prelungite termenele contractelor de arendă a sectoarelor de teren cu persoanele fizice și juridice, conform anexei.

A menționat că la 09 august 2016 a expediat în adresa Primăriei municipiului Bălți cererea prealabilă nr. 454, prin care a solicitat revocarea deciziei enunțate în partea ce ține de prelungirea termenelor contractelor de arendă a sectoarelor de teren din piața V. Aleksandri, 4, cu numerele cadastrale xxxxx; xxxxx și xxxxx, ca fiind emisă contrar prevederilor legale.

Prin scrisoarea nr. P-03-12/2948 din 16 august 2016, Primăria municipiului Bălți a comunicat că soluționarea unei astfel de chestiuni este de competența Consiliului municipal Bălți și respectiv, cererea prealabilă va fi examinată la ședința consiliului, despre rezultatele căreia va fi informată adăugător.

Ca urmare, la 25 octombrie 2016 a recepționat decizia nr. 9/57 din 29 septembrie 2016 a Consiliului municipal Bălți, prin care cererea prealabilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

Reclamantul a declarat că nu este de acord cu decizia nr. 9/57 din 29 septembrie 2016 și o consideră neîntemeiată.

Astfel, a relatat că potrivit anexei la decizia nr. 5/27 din 31 iulie 2014, la punctele 4, 5 și 6 sunt incluse terenurile cu suprafețele de 198 m.p., 350 m.p. și 280 m.p., din piața V. Alecsandri, 4, care au fost date în arendă SRL „Casa Comercială Bulgară”.

A explicat că terenul cu suprafața de 198 m.p. a fost dat în arendă în baza contractului de arendă nr. 184 din 07 iunie 2007, prelungit prin acordul adițional nr. 184/5-588 din 11 august 2014, terenul cu suprafața de 350 m.p. a fost dat în baza contractului de arendă nr. 1057 din 23 septembrie 2008, prelungit prin acordul adițional nr. 1057/4-389 din 11 august 2014, iar terenul cu suprafața de 280 m.p., în baza contractului de arendă nr. 372 din 23 septembrie 2009, prelungit prin acordul adițional nr. 372/4-590 din 11 august 2014.

A menționat că, prin decizia nr. 2/51 din 24 februarie 2011, au fost stabilite termenele de arendă a sectoarelor de teren din municipiul Bălți și anume, 1-2 ani pentru șantierele de construcție pe perioada construcției obiectului.

Reclamantul a susținut că acest termen a fost depășit, iar în asemenea situație, urmau a fi încheiate noi contracte de arendă, dar nu prelungite cele deja existente.

A remarcat că SRL „Splendorix” a avut intenția de a arenda terenurile litigioase, însă prin prelungirea ilegală a contractelor de arendă, i-a fost încălcat acest drept recunoscut de lege.

A solicitat anularea deciziei nr. 9/57 din 29 septembrie 2016 a Consiliului municipal Bălți „Cu privire la examinarea cererii prealabile a SRL „Splendorix” și anularea deciziei nr. 5/27 din 31 iulie 2014 a Consiliului municipal Bălți „Cu privire la prelungirea termenelor contractelor de arendă a terenului”, în partea ce ține de prelungirea termenelor contractelor de arendă a sectoarelor de teren din piața V. Alecsandri, 4, cu numerele cadastrale xxxxx; xxxxx și xxxxx, ca fiind emisă contrar prevederilor legale.

Prin încheierea 25 noiembrie 2016 a Judecătoriei Bălți, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu SRL „Casa Comercială Bulgară”.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2016 a Judecătoriei Bălți, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Splendorix” în partea ce ține de prelungirea termenelor contractelor de arendă a sectoarelor de teren din piața V. Alecsandri 4, cu numerele cadastrale xxxxx; xxxxx și xxxxx, a fost respinsă ca depusă cu încălcarea termenului de prescripție, iar cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Splendorix” în partea anulării deciziei nr. 9/57 din 29 septembrie 2016 a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 12 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de SRL „Splendorix” și menținută hotărârea din 21 decembrie 2016 a Judecătoriei Bălți.

Prin decizia din 21 martie 2018 a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de SRL „Splendorix”, s-a casat decizia din 12 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți și s-a restituit cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 3 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de SRL „Splendorix”, s-a casat hotărârea din 21 decembrie 2016 a Judecătoriei

Bălți și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Splendorix” a fost respinsă ca nefondată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 5 lit. a), 16 alin. (1), 17 alin. (1), 25 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

În acest sens, instanța de apel a considerat neîntemeiate cerințele SRL „Splendorix” întrucât nu s-a constatat încălcarea cărorva drepturi prin emiterea actului administrativ contestat.

La 10 august 2018, SRL „Splendorix” a declarat recurs împotriva deciziei din 3 mai 2018 a Curții de Apel Bălți.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

Astfel, recurentul a reiterat circumstanțele de fapt menționate în cererea de chemare în judecată.

Suplimentar, a declarat că prin emiterea actului administrativ contestat, Consiliul municipal Bălți a admis o discriminare în drepturi între SRL „Casa Comercială Bulgară” și ceilalți doritori de a obține dreptul la arenda bunurilor imobile.

A mai relatat că darea în arendă a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale se face prin licitație publică, iar organizarea acesteia presupune accesul liber și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la arenda bunului.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 3 mai 2018, fiind recepționată de către recurent conform avizului de recepție a scrisorii recomandate la 19 iunie 2018 (f.d.167).

Astfel, recursul declarat la 10 august 2018, este în termen.

Prin referința din 18 septembrie 2018, Primăria municipiului Bălți și Consiliului municipal Bălți au solicitat respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului declarat de către SRL „Splendorix”, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Splendorix”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către SRL „Splendorix”.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Splendorix”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva